

ført siden 1867. Men i Forbindelse dermed bestemmes tillige i Sølovens § 3: „Rets- handler om Ejendomsret og Panteret i registreringspligtigt Skib eller i Part i saadant Skib, maa for at have Gyldighed som saadanne være indtegnede paa Skibets Jolum i Skibsregistret i Overensstemmelse med de Regler, som ved særlig Lov bestemmes“. Det er altsaa for saa vidt en ny Regel, som ikke er gældende Ret, men som det her foreliggende Lovforslag netop gaar ud paa at indføre. Det vil altsaa ses, at en væsentlig Bestanddel af Lovforslaget er allerede gældende Ret, men en anden Bestanddel er ny, og det har derfor været Lovforslagets Opgave at sammensætte disse to Bestanddele, saa at derigennem begge Formaalene for Registreringen kunne fyldestgøres, dels det, at Registrene kunne være den Bog over Skibene, i Henhold til hvilken man kan udstede de fornødne Certifikater for, at disse Skibe ere berettigede til at føre dansk Flag, og saa dels det, at der gennem Registrene kan stables bestemte Former for Overdragelse af Rettigheder, baade Ejendomsrettigheder og begrænsede Rettigheder, i Skibe. Det er altsaa navnlig Bestemmelserne i Kap. 4 og 5, som ere nye Regler, idet der derefter for det første kræves, at der til Stiftelse af Ejendomsret, Panteret og andre lignende begrænsede Rettigheder skal ske en Indførelse af de paagældende Breve eller andre Adkomstier paa vedkommende Skibes Side i Skibsregistret. Det er en Forandring af den gældende Ret, thi nu har man jo ikke saadanne bestemte Kendsgerninger, hvorved Overførelse af Ejendomsret over Skibe eller Skibsposter foregaa. De behandles i saa Henseende som Løsure, og de om Løsure gældende Regler finde altsaa Anvendelse paa dem. Men hvorledes disse Regler ere, er jo ikke fri for at være Genstand for Tvivl; om der f. Eks. kræves Overleverelse eller ikke, er noget, der til en vis Grad henstaar som Genstand for Drøftelse, og hvorom der til en vis Grad findes forskellige Meninger. Men naar man nu betænkter, hvilken Værdi saadanne Skibe i Nutiden repræsenterer, som jo tidt kan være mange Gange større end de Værdier som faste Ejendomme udgøre, er det dog naturligt, at tilsvarende Regler som de, der gælde om faste Ejendomes Overdragelse, ogsaa finde

Anvendelse med Hensyn til Skibe og Skibsparter. Det er jo ikke noget, som skulde være ejendommeligt for vor Ret, men det er noget, som mange, og det stadig flere og flere, Lande opstille som gældende Regel, og det er det, som Lovforslaget derfor til en vis Grad gaar ud paa, at altsaa Skibsregistre i saa Henseende skulle spille en lignende Rolle som Skøderegistrene for faste Ejendomes Vedkommende. Ligesom man der tinglyser Skøder, saaledes indregistrerer man Adkomstbreve paa Skibe paa Skibsregistre, og samme Regel gælder saa med Hensyn til Stiftelse af Pant. Der er det jo, at navnlig den nyere Tids Udvikling og Bestræbelserne for at lette og hjælpe Skibsfarten ved at skaffe den en saa let og billig Kredit som mulig have ført til, at man saa at sige Verden over har indført den Ordning, at man kan erhverve Pant i Skibe derigennem, at man lader Pantebrevet indføre paa Skibsregistret. Selv i de Lande, der ikke have været med til at indføre en Registreringsadkomst, er man dog gaaet til at hjemle Panttætning af Skibe igennem Registrering af Pantet med det bevidste Formaal derigennem at aabne en Mulighed for, at der kan ydes Skibsfartens Kapitaler en Sikkerhed, som ellers ikke vilde kunne staves dem, og at Kapitaler mulig kunde komme den til Gode, som ellers vilde unddrages den. I alle Handelsstæder er denne Form indført, og det forekommer mig derfor ogsaa at være rimeligt, at man ikke unddrager den danske Skibsfart dette Gode. Jeg for mit Vedkommende vil ikke lægge Dølgmaal paa, at det egentlig kan være tvivlsomt, om hele denne Stræben efter paa denne Maade at skaffe Sikkerhed for Kapitaler anbragte i Skibene, har saa stor Betydning, thi det turde jo nok være, at de der ville anbringe deres Kapitaler i Skibe, ville finde en Form, hvorunder de sikkert kunne anbringe dem, og at det for saa vidt kan være et Spørgsmaal, hvor stor Betydning Ordningen har; men paa den anden Side forekommer det mig, at afgørende maa det være, at man i saa mange andre Lande har indført denne Ordning, derfor maa vi ogsaa være med til at indføre den her, for at den danske Skibsfart ikke skal arbejde under vanskeligere Vilkaar end andre Landes Skibsfart, og har man i